

## AYRILIK

Uğur KAYA

Geçtiğimiz senenin Kasım ayında bir Cuma akşamıydı. Değerli Edebiyatçı ve Folklorcu Sayın Doğan Kaya'nın evinde bir akşam çayı için toplanmıştık. Bu güzel akşamda bir değerli insan daha vardı. Bulunduğu makama yakışan, sanata ve sanatçıya büyük değer veren bir amirimiz vardı. Vali Yardımcımız Sayın Mesut ŞENOL Doğan KAYA'yı ziyaretimiz, dışarının soğunu bir akşam çayı bahanesiyle bastırabilmek, özellikle sanata-edebiyata tutkun bu insanların arasında hoş bir sohbetin doğabileceğiydi.

Zaten içeri girer girmez müthiş bir kütüphane ile karşı karşıyasınız. Şu kitap, bu kitap derken konu halk şairlerine geldi. Sevil Selim'den okuduk, Ruhsat'dan okuduk, İsmet'den okuduk... Gerçekten hepsinin de zamanının en kuvvetli şairleri olduğu belli idi.

Hele İsmet'in böyle bir şairi vardı ki, içerisinde ayrılıkların en yamanı, en acısı, en korkuncu vardı. Gözlerimiz buğulandı, belki ağlamak istedik. Ancak o an bizde İsmet'in acısını yüreğimizin ta derinliklerinde duyduğumuzu hissettik.

Sazım yanımdaydı. Mesut beyin "Gel Uğurcuğum bu şilri bestelleyelim" sözü üzerine sazın tellerinde gezinmeye başladım. İşte hepimiz o anda insanların ruh halinin nasıı aynı duygularla paylaşıldığına şahit olduk. Sanki daha önceden yaşadığımız bir takım ayrılıkları, kederleri, acıları ortaya çıkartmak istiyorduk.

Ve çıkmaya başladı. Sazın tellerinden çıkan ezgiler Mesut Bey'e ve bana bazı fikirler veriyordu. Basitçe fakat sanatsal nitelikte ezgiler gönülümüzden kopup dilimize geliyordu. Ezgiler sözlerin karakterine uygunluğu yanında, bu büyük acıyı da son derece güzel anlatıyordu.

Sonunda güzel bir tarz ve tavır içerisinde iyi denebilecek bir beste ortaya çıktı. Tekrar tekrar çaldık söyledik. Her seferinde pişti, gelişti, güzelleşti ve böylelikle İsmet'in şilrsel duygularını seslere dökmüş olduk.

Şiir ve ezgi, kendi kendine, içli içli, bazen sesizce, bazen boğulurcasına ağlayan, sonunda kederine razı olan bir insanı anlatıyordu.

Bu bestenin ortaya çıkmasındaki kasıt, İsmet'in şilrinden etkilenmemizdi... Peki İsmet'in etkilemesindeki kasıt ne idi?..

İsmet bu şilrinde kardeşinin ölümünü anlatıyordu. Gerçekten ayrılıkların en fecisini yaşamıştı. Bu da Allah'ın İsmet'iye çekmesi için verdiği çilelerden yalnızca biriydi galiba. Kardeş, Cer Atelyesinde (TCDD) henüz işe yeni girmişti. Bir süre kara trenle o

istasyon senin bu istasyon benim çalışıp durdu. Trenin karalığı biter mi? Günlerden bir gün, kendi kara, dumanı kara kapkara bir tren bu genci demir tekerlekleri arasına alıverdi. Belki yaşanacak daha nice yılları vardı... Hayalleri vardı... Çoluğu vardı, çocuğu vardı... Evde akşamleyin bir dört göz odada heyecanla kendisini bekleyen karısı vardı... Yazık oldu bu gence... Yavrulara... Eşine. Yazık oldu İsmet'iye... Yazık oldu...

Kitaplar, sanat-edebiyat, güzel duygular, sanatçı ve güzel insanlar... Bu güzel akşamdan ayrılmak istemiyorduk. İlerleyen saatlerde yaşadığımız anlar bizim iki güzel beste yapmamıza neden oldu. Bunlardan birinin şilri yine İsmet'iye ait. Diğerinin sözlerini ise Mesut bey yazdı.

Sonunda ayrılık saati geldi. Başka bir akşam kavuşmak üzere ayrıldık...

## Şiir:

Yagdı sedi yaman esdi  
Sanamıydı boran gardaş?  
Apansızın gelip kesti  
O kapkara tren gardaş.

Esen rüzgar ok mu idi?  
Sızların çok mu idi?  
Başucunda yok mu idi?  
Bir yudum su veren gardaş.

Arayıpda bulmuş seni  
Yerden yere çalmış seni  
Bölük bölük bölmüş seni  
Sağlam kalan neren gardaş?

Aşık İSMET yandı nara  
Kahpe felek vermez ara  
Ta ezelden bahtı kara  
Boynu eğri duran gardaş.  
**Aşık İSMET**

**Bestenin adı:** Gardaş  
**Bestenin sözleri:** Aşık İsmet  
**Beste:** Mesut ŞENOL

Uğur KAYA  
Tarih: 19-11-1992

SÖZ : İYİK EMERİ  
MÜZİK : Necati ŞERHOL  
Uğur KAYA  
TARİH : 19.11.1992

G A R D A Ğ

Yağ di es ti ya nan es ti

Sa na sıy di bo ran gar

dağ A pen sı san

ge lip kes ti

o kap sa rı t ren gar dağ

1 2' E sen rü ş gar

ok mu 1 di

1 Si sı la ran çok mu 1 di

2 Be şu cun da yok mu 1

di Bir yu dın mu

ve ren gar dağ